

Ked' sa žitko zeleňalo

$\text{♩} = 180$

Ked' sa žit - ko ze - le - ſa - lo zja - ra na ko - peč -

ku, lú - čil sa Ja - ník s A - nič - kou

v ze - le - nom há - jič - ku. Sad - li si pod strom

ze - le - ný, do ze - le - nej trá - vy, ku - kuč - ka

na nich ku - ka - la, že ne - bu - dú svo - ji.

2. Kukučka už viac nekuká v tom zelenom háji,
lúčil sa Janík s Aničkou, zbohom si dávali.
[:Zbohom bud', švárna dievčina, ja ti dávam ruže
a ja zas pôjdem milovať švárne dievča inde.:]

3. Keď sa žitko zeleňalo, rozvíjalo klasy,
bledé dievča zaplakalo, rozčesalo vlasys.
[:Kde je môj vienok zelený, panenská čistota,
odniesol ju môj najmilší d'aleko do sveta.:]

4. A preto som sa rozhodla, že do sveta pôjdem,
vienok panenskej čistoty vyhl'adávať budem.
[:Všetko na svete nájdete, len jedna vec není,
vienok panenskej čistoty nenájdete nikdy.:]